

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **F. D.**, bytom R., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 29 proti odporkyni **Rapid life životná poisťovňa, a.s.**, so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Nemcovej č. 22, **o zrušenie rozhodcovského rozsudku**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 15 C 439/2012, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2014 sp.zn. 7 Co 221/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy dovolacieho konania v sume 68,46 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 16. októbra 2013 č.k. 15 C 439/2012-124 zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval vo svojom rozhodnutí (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“), uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Návrh zmluvy bol vyhotovený dodávateľkou (odporkyňou) na vopred pripravenom tlačive tak, že spotrebiteľ navrhovateľ) nemal možnosť zmeniť jej obsah. Súčasťou zmluvného dojednanja bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Navrhovateľ nebol oboznámený s právnymi účinkami takéhoto dojednanja, ničím si ho nevymienil a nijako nemohla meniť jeho obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto doložka je preto neprijateľná (neplatná) zmluvná podmienka. Žalobnému návrhu z týchto dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. apríla 2014 sp.zn. 7 Co 221/2013 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku dojednanie v spotrebiteľskej zmluve obsiahnuté v štandardnej formulárovej zmluve, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne

v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku si navrhovateľ osobitne nevyjednal a zmluvu mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej podrobiť. Pokiaľ v prvostupňovom konaní došlo (prípadne) k niektorým procesným nesprávnostiam, podľa názoru odvolacieho súdu nedosahujú intenzitu, ktorá by mala viesť k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia. Dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľovi neboli poskytnuté žiadne informácie o dôsledkoch výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je preto žaloba opodstatnená.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a odvolací súd v ňom nereagoval na všetky jej odvolacie námietky, najmä neodôvodnil dostatočne presvedčivo dôsledky nevykonania ňou navrhnutého dôkazu. Súdy nesprávne interpretovali všeobecné poistné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, ako aj rozhodcovskú doložku. Podľa jej názoru bola rozhodcovská doložka dojednaná individuálne a formulovaná tak, že poistencovi priznávala aj možnosť neprijat' navrhované zmluvné dojednanie. Súdy aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS. Podľa jej presvedčenia nemôže súd v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie odporkyne ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 99/2015, 3 Cdo 474/2014, 3 Cdo 224/2015, 5 Cdo 227/2014, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 505/2014, 4 Cdo 422/2014, 4 Cdo 237/2015, 7 Cdo 121/2015, 7 Cdo 122/2015, 7 Cdo 201/2015, 7 Cdo 264/2014, 7 Cdo 299/2015 7 Cdo 656/2014, 7 Cdo 671/2014, 7 Cdo 8 Cdo 337/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie odporkyne podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. V dovolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyni, ktorá úspech nemala. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení žiadal o priznanie trov dovolacieho konania vo výške 68,46 Eur (60,07 Eur + 8,39 Eur režijný paušál), ktoré si uplatnil podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného právneho úkonu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pre rok 2015 činila 64,53 Eur (vyjadrenie bolo podané v roku 2015), navrhovateľ si však uplatnil iba 60,07 Eur. Hodnota režijného paušálu pre rok 20105 činila 8,39 Eur. Vzhľadom na to, že súd nemôže ísť nad návrh uplatneným navrhovateľom, priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenie vo výške 60,07 Eur a 8,39 Eur, spolu 68,46 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2016

JUDr. Mária Š r a m k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová